

3 Евангелля св. Мацвея

Езус прапанаваў людзям іншую прыпавесць, кажучы: «Валадарства Нябеснае падобна да чалавека, які пасеяў добрае насенне на полі сваім. Калі ж людзі спалі, прыйшоў вораг яго і пасеяў між пшаніцаю каласоўнік і пайшоў. Калі ж збажына ўзышла і дала плод, тады паказаўся каласоўнік. Прыйшоўшы ж, слугі гаспадара дому казалі яму: «Пане, ці ж не добрае насенне пасеяў ты на полі сваім? Адкуль жа на ім каласоўнік». Ён жа сказаў ім: «Вораг зрабіў гэта». А слугі казалі яму: «Хочаш мы пойдзем выпалаць яго?» Але ён сказаў: «Не, каб, выбіраючы каласоўнік, вы не павырывалі разам з ім і пшаніцы. Пакіньце расці разам тое і другое да жніва; і ў час жніва я скажу жняцам: «Збярыце спачатку каласоўнік і звяжыце яго ў пучкі, каб спаліць; а пшаніцу збярыце ў гумно маё». (...) Тады Езус, адпусціўшы народ, увайшоў у дом. І падышлі да Яго вучні Яго, і казалі: Растлумач нам прыпавесць пра каласоўнік на полі. Ён жа сказаў ім у адказ: Сейбіт добрага насення ёсць Сын Чалавечы. Поле ёсць свет, добрае насенне - гэта сыны Валадарства, а каласоўнік - сыны злага; вораг, які пасеяў іх, - гэта злы дух; жніво - сканчэнне свету, а жняцы - гэта Анёлы. Таму, калі збіраюць каласоўнік, агнём паляць; так будзе пры сканчэнні свету гэтага. Пашле Сын Чалавечы Анёлаў сваіх, і збяруць з Валадарства Яго ўсё, што спакушае, і ўсіх, хто робіць беззаконне. І ўкінуць іх у печ вогненную: там будзе плач і скрыгатанне зубоў. Тады праведнікі заззяюць, як сонца, у валадарстве Айца іх. Хто мае вушы, каб слухаць, няхай слухае. †

Мц 13, 24-43

Узнагароджаная вернасць

Што ж нам застаецца? Адкрыць вушы і слухаць! Будаваць у жыцці недвусэнсоўныя сітуацыі: называць дабро і зло сваім імем. Цярпліва выконваць Божыя намеры і быць пільнымі, каб суседства пустазелля не аслабіла пшаніцы. Момант праўды немінуча надыйдзе, а тады не будзе месца двусэнсоўнасці: бляск справядлівых не прадугледжвае ценю недасканаласці.

Кс. Яраслаў Грынашкевіч